Ч. 89 (11.430). Львів, неділя 21. квітня 1929. Плата почтова оплачена готівкою. Рік XLVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 5·00 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 20 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Нові „засоби" диплньоматії.

Львів, 20. квітня 1929.

У повоєнних часах вкорінилися в міжнародніх зносинах усякі засоби політичної боротьби, але один з них є такий нікчемний, що над ним варто хвилину спинитися. Маємо на думці модне останніми часами фальшування дипльоматичних і політичних документів великої ваги. Метою фальшивих документів є провокування важких міжнародних ускладнень, а то й збройних конфліктів. Пригадаймо собі голосну свого часу справу з опублікуванням славетного „листа Зінов'єва" до англійських робітників та його наслідки, пригадаймо недавну публікацію таємного франко-бельгійського мілітарного договору, що теж мав бути фальсифікатом, звернім увагу наконець на обговорену на іншому місці справу опублікування італійською пресою югославянських документів про підготовку війни з Мадярщиною, що теж мають бути фальсифікатами і пригадаймо собі недавно публіковані свого часу паризькими „Українськими Вістями" і віденським комунізуючим „Абендом" фальшовані листи Андрія Лівицького, Токаржевського та інших українських діячів і навіть фальсифікат листа д-ра Степана Федака, а зрозуміємо, що в кожному окремому випадку фальсифікатори були знаряддям у руках чинників, яким такі публікації були на руку і при допомозі яких вони бажали поріжнити зі собою чи то поодинокі держави, чи народи чи наконець розложити якийсь гурт політично активних людей.

В усіх випадках при фальшуванні документів чи листів були ініціятивними та активними, як це доказала справа фальшівника документів російського емігранта Орлова, не закордонні уряди держав і не дипльомати, а військові розвідчі чинники, звичайно дуже законспіровані та замасковані, словом повочасні, що так скажемо, охранники. Колись перед війною цілий культурний світ осуджував та пятнував систему російської царської охранки, що здатна була видавати навіть революційні відозви та брошури і провокувати заворушення, щоби їх потім затоплювати потоками крови. Тепер ті засоби давної царської охранки перенеслися на широкий терен міжнародніх зносин. При системі т. зв. „явної" дипльоматії, яка прийшла нібито на зміну передвоєнній таємній — система фальшування політичних документів найшла собі, як бачимо, широке примінення. А приміняють її чинники, що колись стояли тільки на услугах урядів і дипльоматів, а нині густо-часто накидають і урядам і дипльоматії свою волю та ставлять їх перед доконані факти. Ці чинники це, як сказано, всякі військові розвідчі органи.

Вони ведуть свою окрему політику, вони укладають величанські пляни провокації, вони потім затирають руки з радости, коли можуть ловити рибу в закаламученій воді. І роблять це не тільки в себе, унутрі своїх держав, але й переносять свої помисли на широку арену міжнародніх і міждержавних зносин. Існує біля себе всюди дві дипльоматії: явна, яку ведуть уманд атовані офіціяльні дипльомати і тайна, яку ведуть законспіровані охранники.

Такі засоби ввели у міжнародні відносини передовсім большевики разом з комуністичним інтернаціоналом. Особливо в перших літах цього десятиліття опублікували вони в своїй пресі цілу низку всяких фальсифікатів, що мали свідчити про підготовку нової інтервенції, вони й досі такими засобами не цураються, особливо в відношенні до великої російської, української та грузинської еміграції. Ще й тепер час від часу можна стрінути в їхній пресі якийсь документ, що свідчить про наміри еміграції та про її співпрацю з капіталістичними західньоевропейськими країнами у підготові інтервенції. При тій нагоді пригадаймо собі славетну історію з чорносотенцем Шульгіном, якого обвозили в 1922 р. чекісти по цілому СРСР., виступаючи в ролі монархістів і приятелів Шульгіна. Все те робилось на те, щоби пливти до самого центру еміграції та інформуватись про її наміри і звязки, а рівночасно накопичувати для себе капітал для дипльоматичних потреб.

Не нехтують такими засобами і англійці не тільки на азійському чи іншому політичному терені, але й на терені Европи (справа Орлова). Використовують останніми часами ті засоби охранного досвіду в дипльоматії і фашисти в своїй політиці на Балкані.

Живемо в часах, коли в міжнародніх взаєминах починає відгравати ролю і то незвичайно активну не тайна дипльоматія, а анонімова провокація. Можемо дожити й до того, що дипльоматичний фальсифікат буде в спромозі викликати в якомусь місці збройний конфлікт, а з нього вже розвинеться та розширться саме воєнна завірюха. Ось які „позитивні" наслідки принесла людству велика війна і „явна дипльоматія", ось які здобутки дав йому повоєнний „мир". Одно потішаюче в усьому тому, а саме обставина, що та нова „дипльоматична" тактика і „мораль" в наслідках може бити перш за все тих, які нею користуються.

„Не такий чорт страшний"...

(Від нашого кореспондента.)

Варшава, 18. квітня 1929.

Коли Вітос вперше після травневої революції в 1926 р. покинув кривку і явився у соймових кульоарах, здивованим і стривоженим своїм приятелям так пояснював свою відвагу: „не бійтеся, не такий чорт страшний, як його малюють!" Нинішні від вітрірка (зараз таки слідуючого дня після іменування нового уряду) на прочуд спокійненькі, здержливі й втихомирюючі статті „полковницької" преси (термін „саваційний" уже занадто широкий), так і почувається у тих голосах підбадьорюючий оклик: „не бійтеся, ми не такі страшні, як про нас пишуть і говорять".

„Кризи не було", новий уряд є „інтенсифікацією" попереднього уряду, нема мови про жадний „розрахунок", полковники не є „полковниками". Прийшла лише звичайна „зміна варти", висилка на фронт „невтомлених" сил, які мають здорові нерви і нирки. Лише „панове з Вейської вулиці" щось там уроїли собі і страшать себе і край — полковниками...

Коли ця характеристика нинішніх голосів „полковницької" преси, подана сьогоднішньою „Газетою Варшавскою" (18. ц. м., ст.: „Від бюджету до бюджету") і трохи пересхкравлена, то лише „трохи". Бо ось що пише сьогодня таки на передовому місці „Глос Правди":

„Якнебудь розвинуться відносини, в якийнебудь спосіб треба буде запевнити державі спокій і можливість розвитку — спокій і можливість розвитку буде запевнений. Гарантуємо це! А яким шляхом треба буде зробити це, про те нехай спокійно і твердо думають репрезентанти політичної опозиції — бо і від них це в частині залежить...

Вправді і тут є мова про можливість „ріжних способів" запевнювання спокою, але всетаки — „гарантується" і спокій і можливість розвитку, всетаки признається бодай само істнування політичної опозиції і її репрезентантів (досіль це були самі фай...) та сяке-таке їх позитивне значіння для держави. А сам новий премієр Світальський заявив ледви кілька годин тому репрезентантам преси у клюбі парляментарних справоздавців, що нема чого ждати від уряду засвоєння якоїсь декларації, бо декларація тоді потрібна, коли має бути якийсь інший курс політики. Ергó: зміни курсу не буде! Вправді премієр не забув залишити собі маленької фірточки: що, мовляв для декларації потрібна „принципіяльна" зміна істуючого курсу, така, яка торкається „суттєвих інтересів цілого громадянства", і що тому „в цій хвилині" декларація не потрібна — але всетаки, навіть при таких оговірках як далекі ці слова від отих боєвих фанфар, що лунали з ріжних „Глосів Правди" і з кол, з яких вийшов кабінет п. Світальського, — *перед* іменуванням цього кабінету! Джерела тайни цієї зміни тону урядової преси й самого уряду треба шукати в двох моментах: 1) у паніці, яку викликала серед краєвого і закордонного світа попердня „боєва" кампанія „полковницької групи", і 2) свідомості нових правителів щодо нинішнього предогалого менту для „розрахунку". Тому теж з першими успокоюючими словами поспішив полк. Матушевський, як керманич міністерства фінансів: ощадність, обережність, ніяке експериментаторство. Тому теж полк. Матушевський негайно здійснив зазначену на сторінках краківського „Курєрка" (нині органу т. зв. IV-ої, господарської „бригади") ідею — завести банкову тайну, себто скасувати контролю скарбовою владою банкових конт і ощадностевих вкладок. Це напевно не перша концесія, яку новий уряд зробить господарським колам, аби тільки зєднати їх собі, аби бодай втихомирити первісний їх крик.

Дуже взучно глядить на тактику нового уряду нинішній „Роботнік":

Думаємо, що новий уряд протягом перших місяців своєї праці буде змагати до двох цілей, а саме: до позискання собі, а по части до відзискання „господарських сфер" і — коли дозволить на це ситуація — до такої господарської поправи, щоби її відчув край, щоби здобути моральний кредит у громадянстві; 2) до повного опанування адміністраційного апарату й усунення з урядів та громадських установ невигідних людей. Щойно після добуття тих двох цілей прийшов би „розрахунок" з соймом і накинення конституції. Сьогодня, в добі господарської кризи, напередодні можливої побіди соціялістів в Англії, „розрахунок" був би передчасний і небезпечний...

Завжди так буває: інша річ теоретично розважати перед приходом до влади, у боротьбі за владу, а інша річ правити державою, коли віч у віч станеться з проблемами не примарчивих теорій, а сірої практики. Очевидно, що шилом наївності було б повірити запевнюванням, що „нічого не змінилося"! Змінилося, бо останній рік, рік життя, посунув сильним стусаном вперед розвиток подій, які на місці стояти не можуть. Змінилося — і зміниться, бо прийшли до влади люди, яких психіка і цілий світогляд кажуть світові сподіватися дальших змін. Чи ті зміни прийдуть кілька тижнів, чи місяців пізніше — це ролі не грає.

Хто сподівався, що негайно після оголошення номінаційних декретів послідують декрети про розпуск сойму, припинення важности старої конституції, скасування решітки свободи преси, розвязання усіх політичних партій (Югославія хоч і далеко, але не за океаном) і т. д. і т. д. — той справді може з полекшою крикнути: „не такий чорт страшний, як його малюють". Але хто не вуцається цілою в кишатку і звик глядіти на випадки не крізь призму поодиноких тактичних ходів, а льогічного звязку подій, той, читаючи і слухаючи усі ті медом текучі словечка, має свободі право пригадати собі іншу народню пословицю: „горбатого й могила не випростує"...

І. Кедрин.

Революційний рух в Індії.

Слідство, переведене в справі кинення бомб в індуському парляменті в Делі, виказало, що справою кермував головний штаб революційного справою кермував головний штаб революційного всіх частин країни. В Лагорі та Делі поліція переведа богато трусів.

Непорозуміння між Італією та Югославією.

Цими днями „Джорнале д'Італія" опублікував документ, нібито білгородського уряду, що він та його генеральний штаб готують війну проти Угорщини. У звязку з цею публікацією всі югославянські посли за кордоном одержали від свого міністерства закордонних справ інформацію, в якій подається, що італійська ґазета опублікувала фальшиві документи. Також югославянський делеґат на женевській комісії в справі розброєння зложив візиту секретареві Ліґи Націй, серові Ерікові Дрюмондові, щоби подати йому до відома докази югославянського уряду, що опубліковані документи фальшиві. Рівночасно в Білгороді керманич міністерства закордонних справ Кумануді прийняв італійського посла і мав з ним розмову про обвинувачення італійської преси, нібито Югославія готує війну.

Одначе „Джорнале д'Італія", не зважаючи на заперечення білгородського уряду, твердить, що сензаційний документ, який він опублікував, зовсім певний і відноситься спеціяльно до підготування війни проти Угорщини. Ґазета заявляє далі, що нібито вже почалася орґанізація партизантських комітетів на мадярському ґрунті. Віденська преса називає ці звістки італійської ґазети фантастичними. Льондонський „Таймс" пише, що білгородський уряд спокійно стрінув італійські обвинувачення. Уряд лише жалує, що ці обвинувачення зявилися в італійській пресі безпосередньо після побачення Мусолінія з Чемберленом у Фльоренції й після запевнень італійського уряду, що він прихильно ставиться до Югославії. Білгородський уряд висловлює надію, що його заперечення поклале край кампанії італійської преси проти Югославії.

Розчарування в Москві.

У звязку з відїздом англійської промислової делеґації з СРСР у Москві оцінюють становище песимістично. Перед приїздом делеґації в радянських урядових кругах істнувала надія, що англійська промисловість зацікавиться можливістю інвестицій в Радянському Союзі. Та тепер ця надія розвіялася, а московські „Ізвестія" пишуть: „Від Англії не можна сподіватися позитивної відповіді на пропозиції, які зробив председатель державного банку Пятаков". Інші московські газети потішають себе тим, що, мовляв, зате американський капітал все більше цікавиться радянським ринком.

Становище Німеччини в справі репарацій.

У відповідь на меморандум бувших союзників у справі репарацій німецька делеґація внесла тепер свій меморандум. У ньому вона пропонує, що Німеччина протягом 37 літ буде платити річно 1650 міліонів марок; одначе більша частина цеї річної сплати має стояти під охороною трансферу. Таким чином капіталізована сума німецького зобовязання, відчисливши 5 проц. відсотків та 1 проц. амортизації, виносила би 27.5 міліярдів. Тимчасом антанта домагається зобовязання в сумі 40 міліярдів. Таким чином ріжниця виносить около 12.5 міліярда. Не диво, що німецький меморандум стрінувся на комісії репараційних знавців з завзятою критикою. Одначе кінець кінцем рішено дальше продовжувати дискусії про висоту та час тревання німецьких репарацій в окремій підкомісії. Тимчасом переговори мають вестися далі.

Серед наших „русских".

Зїзд „Р. Н. О." у Володимирі Волинськім.

В минулу неділю відбувся у Володимирі Волинськім зїзд „Русск-ого Народн-ого Обединен-ія" з цілої Польщі. Коли вірити „Русск-ому Голос-ові", то зїзд був обісланий доволі численно, при чому сильно заступлена була передовсім Галичина делеґатами т. зв. „Русск-ої Селянск-ої Орґанізації".

Зїзд попередила торжественна Сл. Божа в місцевім православнім соборі, після якої зачалися наради зїзду в салі володимирського відділу „Р. Н. О.". Отворив зїзд Г. Малець замісць неприсутнього посла д-ра Короля, який не приїхав наслідком недуги. Потім вибрано президію зїзду в такому складі: д-р І. Винницький (Галичина) — голова; С. Ґловацький із Тенешиць (селянин з Волині) і К. Турович (Волинь) — заступники председателя; Н. Лохаюк (Волод. Вол.) і Г. Онишкевич (Львів) — секретарі.

Після вшанування памяти талергофських мучеників і всіх погибших „за русское дело" відчитано реферат д-ра Короля, в якому він торкнувся головної ради („верховнаго совета") „Р. Н. О.", що до нині ще не має формального переведеного складу, бо не всюди переведено перевибори, а далі відмітив значіння російської преси „Утро", „Волынское Слово" і „Наша Жизнь") для „русского нац. движенія", згадав про проведення до польського сойму одного посла з „Р. Н. О.", про діяльність „Р. Н. О." на міжнародній арені і про сумний стан російського шкільництва під Польщею (з 43 рос. ґімназій у 1920 р. є нині тільки 7, і то виключно приватних і ні одної народньої).

З черги виступили з рефератами: про політичне положення — б. посол Серебренников, про земельне питання — Г. Малець, про церковні справи — І. Комаревич, про „русску виборну кампанію" — Б. Лелявський. Всі вони поставили цілу низку резолюцій. Після дискусії і звідомлень з місць ухвалено ті резолюції і вибрано верховну раду „Р. Н. О.". Головою „Р. Н. О." вибрано однодушно Н. Серебреннікова.

Талергофське свято на Знесінні біля Львова.

В цю неділю (21. ц. м.) заповіджене талергофське свято на Знесінні біля Львова. В програмі свята є панахида в місцевій церкві в 10 год. рано, після якої будуть перенесені кости померших знесінських талергофців до загальної братської могили на місцевому цвинтарі.

Голос „Рідної Школи".

Мова цифр і наш національний обовязок.

З Головної Управи „Рідної Школи" пишуть нам:

Ще мабуть в памяти українського громадянства розпучливі відозви Головної Управи „Рідної Школи" з початком біжучого (1928/29) шкільного року з причини важкої фінансової кризи, яку переживало Товариство. Якщо зважиться, що Централя вступила в новий шк. рік з ґотівкою 3.746.88 зол., маючи до вирівнання кількамісячні залеглости учительських платень і до сплачення довги на 105.908.89 зол., то голос тривоги за вдержання поважних добутків на полі приватного шкільництва треба вважати зовсім оправданим. Щоб дати бодай зачети на платні, затягнено новий довг в сумі 18.103 зол. Отже довги зросли до суми 124.011.89 зол.

В тому важкому положенні прийшло українське громадянство „Рідній Школі" з матеріяльною допомогою більшими й численнішими датками та уможливило Головній Раді прийти до дея-

ВОЛОДИМИР БІРЧАК.

БЕЗЖУРНІ ДНІ. 38)

Оповідання.

(Продовження.)

Сонце сходило вже і роса покрила землю. Ставало студено, що не то спати, а й лежати було неможливо. Стецько прокинувся, як Грицько дзвонив уже зубами.

— Ексцеленціє Прометею, якою зброєю ви дзвоните оце? Пирначем чи мечем, кріпкими таранами, чи таки своїми зубами? — жартував Стецько, що теж почав уже клацати зубами.

— Дурні жарти все тобі в голові! Ой, студено, студено! — відповів Грицько й хотів заритися глибше в сіно.

— Ексцеленціє Прометею! Зі спання вже нічого не буде, нам пора вставати й іти далі. Ходою загріємо себе. Ексцеленціє, ви ближче електричного дзвінка, задзвоніть, нехай прислуга обчистить наші черевики і принесе снідання. Грицьку, що хотів би ти мати на сніданок?

— Дурні жарти вчіпилися тебе! Але по правді годі вже лежати. Чекай! — і Грицько вхопив Стецька за ніс і потермосив. — Прислуга, вичисти черевики, давай каву!

Стецько зірвався на рівні ноги, вхопив Грицька за ноги, на яких були черевики і витягнув Грицька зі сіна. Грицько кричав, але Стецько відповів супокійно:

— Великоможний Прометею! Я рад сповнити наказ і тягну черевики, а не моя вина, що за ними йдуть і ваші ноги. Одначе позвольте на одну увагу: на ваших ногах вже тільки руїна черевиків. Як ви зійдете в них із Олімпу? Що скажуть на це люди?

— Ти здурів нині, чи що тобі таке? — питав Грицько і вже стояв на ногах. — А щодо черевиків, то вони справді нещасливі, а все через того попа. Ще вчора, думав я, що куплю собі нові за ті гроші, що колись виграв, а він тимчасом обіграв мене до сотика і тепер думай, як це поладнати. Ет, пусте! Ходім! Але щобудь перекусити — не пошкодилоб.

Стецько розглянувся довкруги. Недалеко від копиці сіна, під котрою спали, красувалися ниви.

— Грицьку, стережи! — і в кілька хвилин пізніше вертав Стецько з повними кишенями і повним капелюхом товстих зелених струків гороху. Грицько теребив здоровими зубами хрусткий горох і сміявся, як мала дитина. Згадував, як він малим хлопцем рвав горох у маминому городі, а мама все страшила „бабою", що сидить в горосі й дітей забирає.

— В ту бабу я довго, довго вірив і ось тепер, як ти поліз у чужий горох, я боявся, що ось-ось вилізе та страшна баба дитинячих літ. Але нічого я не мав би проти того, якби ти знов приніс мені гороху.

— Тепер я стану на сторожі, а ти йди. Або ліпше ходім обидва в чужий горох...

Ішли далі. Сонце вже зійшло. По якої пів години зайшли до якогось залізничого мосту над малою річкою. Сонце вже було підійшло і вже купалося в річці.

— Грицьку, скупаймося! Це відсвіжить нас, до того, — знаєш — я люблю ловити рибу. Ходи, ось вище моста між лозами мала поляна. Ти розложиш вогонь, я наловлю риб і ось друга страва нашого снідання. Такого снідання ти ще не їв і не скоро будеш їсти.

Про купання Грицькові не було треба двічи говорити. Зійшли із залізничого шляху в лози і вийшли на малу поляну.

— Розкладай вогонь, я скачу у воду. І ще одно: ось женуть пастухи товар, Грицьку, в них певно буде сіль. Біжи по сіль, Грицьку!

XXX.

Стецько любив голими руками ловити рибу.

— Як це можливо голою рукою зловити рибу у воді?! Як зайця в полі! — дивувався нераз Грицько.

— Це спорт, що вимагає багацько обсервації життя риб, а ще більше обережности, зимної крови і розваги! — відповідав Стецько і додавав: — О, як багацько річей навчив мене той спорт! Тобі видається це неможливим, бо ти, Грицьку, знаєш одно, що у воді жие риба і що вона плаває, втікає, тому й неможливо тобі її зловити. Я знаю більше, я знаю, що у воді не жие якась загальна риба, а жие щупак, жие клин, жие миюх і пструг і мирена і Грицько і Стецько і Роман — кожне з окремою вдачою, відмінним характером, відмінним способом життя. Я знаю й те, що вони всі не тільки пливають, але й спочивають, ховаються, в тривозі тратять голову. І між людьми є щупаки й лініві миюхи і пструги та плотиці. О, як я став людей розуміти, пізнавши, що й до кожної людини треба, як і до риби, інакше підходити.

— Грицьку! Пали вогонь, я йду! — крикнув тепер Стецько і вже кинувся в ранню студену воду.

— Ов, — крикнув, як його обхопила зимна течія. Але по хвилі він вже плив, вибиваючи руками й ногами і всім тілом „бараки" по поверхні води. Гонив клені та плотиці, що гралися під поверхнею води, гонив у прибережні корчі й під каміння. Поплив серединою річки вниз і вже стояв під великим кущем верби, якої густе коріння звисало над водою. Вода не була тут глибока і Стецькові було тут вигідно. Застромив руку в кущ. Заплюскався, заметушився увесь кущ, як живий, бо кільканадцять кленів утікло сюди. Стецько чув під руками, як вються, бігають, крутяться, вертяться. Коли ногами скаламутив воду, почув, як котилися й коло його ніг.

(Продовження буде.)

вої фінансової рівноваги. З приходів коляди й американськими жертвами сплачено 71.653,63 зол. довгів. Усеж таки лишилося ще до сплачення 52.358.26 зол. довгів.

Зіставлення приходів і видатків за час від 1. вересня 1928 р. до 31. березня 1929 р. представляється ось як:

ПРИХОДИ:

Сальдо з 31. VIII. 1928	3.746.88
Жертви з краю разом з колядою	132.649.50
Жертви із заграниці (в тому Америка 8.424.74 долярів)	77.793.98
Членські вкладки і ріжні	1.443.20
Шкільні оплати	37.669.85
Довги затягнені з початком шкільн. року 1928/29	18.103.00
	271.406.41

РОЗХОДИ:

Школи	161.023.26
Адміністрація (платні службовиків, поїздка і кошти делєгатури в Америці, сусп. обезпечення, друки, оголошення, порторія, чинш, опал. орган. поїздки й інше	35.396.61
Відсотки від позичок	5.604.65
Зворот довгів	71.653.63
	273.678.15

З повищого зіставлення видко наглядно, що всіх приходів по кінець березня ц. р. не вистало на покриття всіх видатків по кінець тогож місяця і для вирівнання позичила Головна Управа в Земельному Банку 2.000 зол., а на виплату зачеків на побори за місяць квітень ц. р. затягнула рівнож в Земельному Банку 9.000 зол. довгу. У квітні ц. р. не вплинуло настільки жертв, щоб можна було вирівняти ті недобори; до їхнього вирівняння треба ще біля 6.000 зол. На виплату платень за травень ц. р. нема в касі Головної Управи ніякої готівки, а „перший" вже за плечима.

Причина отсього стану та, що після „коляди" жертвенність в лютім і березні ц. р. дуже обнизилася, ба, й у квітні не видко тенденції до підвишки.

Повище перегляднє касове зіставлення Головної Управи „Рідної Школи" подаємо отсим до відома українському громадянству в надії, що воно свій хвилевий недогляд доповнить збільшеною складкою на „Рідну Школу" й уможливить Централі задержати рівновагу в бюджеті.

Всі інші товариства чи установи можуть свою діяльність поширювати або звужувати відповідно до їх приходів — без важких наслідків для загалу. Одна „Рідна Школа" не може достроюватися своєю діяльністю до хвилевих матеріяльних вплинів, а мусить мати засоби щонайменше на вдержання і ведення бодай істнуючих вже агенд. Чейже не можна навіть уявити собі такого страшного в наслідках випадку, щоби з власної вини українського народу, себто з причини недостачі засобів, закривати наші приватні школи і переганяти українські діти до чужих шкіл... Тому жертви на „Рідну Школу" мусять бути постійні, бо видатки є постійні і необхідні.

В часі збільшеного наступу на наше українське шкільництво, мусить українська суспільність здвоїти сили й енергію до гідної оборони свого молодого покоління. А в першій мірі мусить мати „Рідній Школі" потрібні матеріяльні засоби, бож „Рідна Школа" спирається тільки на власні сили українського народу.

Надіємося, що українське громадянство, українські товариства й установи сповнять свій обовязок.

Невдача конференції відшкодувань.

На засіданні конференції знавців 20. квітня, мабуть при участи німецьких делєгатів, ствердять урядово, що годі осягнути порозуміння. Знавці предложать урядам розвязку справи на основі меморандума з 15. квітня, яке передбачує річні сплати по 2 міліярди 200 міл. через 58 літ. Цілий довг мають устійнити на 40 міліярдів. Предложать теж створення міжнар. банку сплат відшкодувань.

Меморандум Німеччини.

Меморандум д-ра Шахта заявляє, що ніяка підвишка річних сплат не може бути введена в життя, хіба на випадок редукції довгу або політ. рекомпензат, як напр. скасування данціґського коридора та віддання деяких кольоній, бо господарка Німеччини терпить наслідком утрати цих територій. На ран. засіданні д-р Шахт відмовився рішучо від дискусії над можливістю вищих річних сплат без рівночасної дискусії над поставленими політичними справами. Всі представники вважають неможливим починати політичну дискусію, що є поза їх ділянкою і конференція могла лише ствердити розбіжність поглядів, як наслідок німецького ультімату.

Чи буде весняна сесія сойму?

Досі невідомо ще, чи скличуть весняну сесію сойму і сенату. З розмов у соймових кулюарах можна здогадуватися, що ніякий з опозиційних клюбів не думає виступати з ініціятивою, внесення в тій справі петиції до президента. Переважає думка, що нема ніякої важної справи, задля якої треба би домагатися скликання надзвичайної сесії. „Курер Варшавскі" пише, що уряд хоче скликати весняну сесію сойму, яка була би присвячена лише господарським справам. Крім того „Курер Варшавскі" повідомляє, що уряд пробує навязати необовязуючі розмови з партіями лівиці для обговорення відносин і настроїв у краю.

—o—

Проф. Бартель виїхав за кордон.

В пятницю в полудне виїхав Бартель за кордон. Насамперед проф. Бартель задержиться довше в Монте Катіні задля лікування. Опісля побуде у Фльоренції, а відтам поїде у Париж для континування наукової праці. По повороті із закордону житиме проф. Бартель у Львові, де викладатиме у політехніці. Перед від'їздом проф. Бартель узяв іще участь у конференції в президії ради міністрів, при участи прем. Світальського та полк. Матушевського в госп. справах.

—o—

Знижка цін пашпортів?

Кажуть, що керовник мін-ства скарбу Матушевський в порозумінні з міністром внутрішніх справ Складковським хоче зреформувати дотеперішню систему видавання закорд. пашпортів і їх ціни так, що держ. скарб одержував би лише стемплеву оплату, а крім цього за кожний пашпорт треба би платити 35 зол. Доходи з цих оплат ішли би на суспільну опіку та на підмогу для безробітних.

—o—

Іменування віцеміністра Перацького.

Дня 19. квітня президент держави підписав іменування полк. Перацького держ. підсекретарем у мін-стві внутрішніх справ. Полк. Перацький зачне урядувати на другий тиждень. Якийсь час остане в мін-стві дотеперішній віцемін. Ярошинський, щоби познайомити свого наслідника з біжучими справами мін-ства.

—o—

П'днесення проц. стопи в приватних банках?

АВС повідомляє, що в звязи з піднесенням дисконтової стопи Банку Польського піднесуть також законну стопу приватні банки з 12 на 13 проц. Роблять уже заходи в цій справі. Гадають, що справа буде полагоджена в найбл. часі.

—o—

Нечайна смерть фінансового знавця Анґлії.

З Парижа прийшла вістка, що там помер нечайно льорд Ревельсток, головний англійський делеґат в комісії знавців для справ відшкодувань, яка тепер радить у Парижі. Вечером Ревельсток чувся змучений, тому пішов на спочинок до свого мешкання при вул. Ст. Гонор. Рано 19-го квітня найшли його в спальні неживого. Лікарі ствердили смерть наслідком удару серця. Покійний був директором Англійського Банку та співвласником банкового дому Бейрінґ Бродзерс. Льорда Ревельстока та сер Стемпа покликали були з початком ц. р. до комісії знавців, якій поручили основно розглянути справу німецьких відшкодувань.

—o—

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·92·00—8·93·00, канадійський долар 8·86·00—8·87·00, чеська корона 0·26·50—0·27·00, австрійський шілінґ 1·25·50—1·26·00, румунська лея 0·05·00—0·05·50, французький франк 0·34·50—0·34·80, швайцарський франк 1·71·50—1·72·00, фунт штерлінґів 43·30·00—43·50·00, радянський червінець 17·50—18·00.

Золото: 20 корон 36·35·00—36·60·00, 20 франків 33·20·00—33·60·00, 20 німецьких марок 41·25·00—41·80·00, 10 російських рублів 46·00·00—4[illegible]·00.

Срібло: Австрійська корона 0·67·00—0·67·50, 5 австрійських корон 3·45·00—3·50·00, австрійський фльорен 1·72·00—1·75·00, російський рубель 2·80·00—2·90·00, копійки за рубель 1·40·00—1·45·00.

Збіжжя.

Пшениця двірська 49·75—50·75, пшениця селянська 00·00—00·00, жито галицьке 32·50—33·00, ячмінь галицький броварняний 33·00—3[illegible]·00, ячмінь на млинне 28·00—29·00, ячмінь пастівний 35·50—36·25, овес галицький 29·50—30·00, кукурудза румунська 34·50—35·50, баболя промислова 5·50—5·75, фасоля біла 90·00—120·00, фасоля колірова 45·00—50·00, фасоля краса 65·00—73·00.

Святкуймо без алькоголю!

Замість алькогольних напитків нехай з нагоди Праздника Воскресення Христового на святочному столі кожної української хати і кожного українського Товариства та забавового комітету красується **артистично виконана карта „Рідної Школи" звільнююча від алькогольних напитків.** Такі карти можна набути за попереднього зложенні датку (бодай 2 зол.) в Кружку або Головній Управі „Рідної Школи" у Львові, Ринок 10.

НОВИНКИ

— **Фотограф Янушевич, вул. Вінцентого Поля ч. 1. (бічна Зеленої), Тел. 59-60.** 1258 28-?

— **Шевченківський концерт у Львові.** На численні запити повідомляється ще раз, що білети на концерт Шевченка в міськім театрі продаються в касі вел. театру і в бюрі на Марійській площі ч. 10. При цій нагоді звертається увагу Вш. Публики, що „Заповіт" В. Барвінського, який буде виконаний як остання точка програми концерту, є вокально-симфонічним твором, закроєним на 20 хвилин часу, тому проситься підчас його виконання не вставати, а вислухати його сидячи.

— **Примхи природи.** З Букарешту приходить звістка, що над усією Румунією пройшла нова метелиця. Вищі частини краю вкриті грубим снігом. І в нас приходять такі години після лагідного дня, коли важко рішитись, чи можна сховати до скрині зимову одіж. Після слабого сонячного усміху небо вкрите знову хмарами, а вітер при 6 степенях тепла нагадує осінь.

— **Нові члени-опікуни стрілецьких могил.** З Т-ва Охорони Воєнних Могил у Львові дістаємо дальший спис тих осіб та установ, що зложили в Т-ві по 15 дол. титулом опікунства над одною стрілецькою могилою. Це такі нові члени-опікуни: 394) Василь і Марія Білецькі, Львів, 2 могили; по одній: 395) Союз Українок, Сянік, 396) кооп. „Любов", Спасів, 397) філія „Просвіти", Калуш, 398) кооп. „Самопоміч", Лежайськ, 399) курінь старш. пластунів, Прага, 400) Українська Студ. Громада, Краків, 401) кооп. „Сян", Краків, 402) дир. Д. Лукіянович, Перемишль. — З уваги на те, що Т-во хоче в цьому році привести до порядку не тільки всі наші стрілецькі могили на обох львівських цвинтарях, але приступити також до відповідного упорядкування наших воєнних цвинтарів на Маківці, Лисоні й ін., всі ті наші установи й громадяни, що ще досі не зложили нічого на потреби Т-ва Охорони Воєнних Могил, повинні негайно зголосити своє приступлення до нього в характері членів-опікунів. Зголошення і вкладки (по 15 зол. від одної могили) слати на адресу: Т. О. В. М., Львів, Руська 3, II. пов.

— **Новий костел у Львові** під омофором Матери Божої Остробрамської стане небавком напроти Личаківського парку недалеко залізничого двірця. З року на рік будують поляки щораз то нові костели у Львові, а зате греко-католики від непамятних часів не спромоглися у Львові ні на одну нову церкву. Не чувати нічого навіть про пляновану будову церкви Воскресення, що мала станути на одній з бічних вулиць Льва Сапіги, хоч було десь і призначене для неї місце, хоч зібрано на її будову (перед війною) і якісь гроші...

— **Шпигуни множаться.** У Торуні арештували кілька осіб обвинувачених у шпигунстві в користь сусідньої держави; є між ними дентистичних технік Пехоцький, брати Гафтке і палітурник Ролінський.

— **Вирівнання долівок.** Читаємо у телеграмах з Варшави: „Департамент служби здоровля почне ще цього місяця дрібні санітарні інспекції в краю. За всіма дотеперішніми розпорядками міністерства в цій ділянці будуть пильно стежити, при чому головну вагу покладуть на остаточне вирівнання глиняних долівок у сільських і фільваркових світлицях...". Нелегко буде нашим людям збагнути, коли це долівка є рівна, а ще важче, буде членам таких комісій роз'яснити: який є звязок між вирівнюванням долівок і гігієною.

— **Темна хроніка.** Арештували кравецького помічника Янкеля Шпріцера зі скромного містечка Тишівець, який до спілки зі своїм приятелем Хаїмом Найманом з цього-ж містечка набрали галантерії на 10.000 зол., виставили фальшиві векслі і рішили чкурнути до Арґентини. Найман утік, а Шпріцера залишив поліції, як „заручника". Такі самі махлярства з товарами і векслями зробила в Тишівцях ще молода Сура Тайх і вона піддержить товариство Шпріцерові. — 2 місяці вязниці дістав 20-літній львівський злодій Булькевич, який украв з воза на вулиці мішок муки. 10 місяців дістав 23-літній злодій з Клепарова Мечислав Яблонський за ограблення хати актора міського театру Окорницького; а 5 місяців його любка, А. Іжевська, що показала йому дорогу до помешкання, де колись була служницею.

— **Катастрофи й нещастя.** У Ходорові згоріла покрівля різні вартости кільканацять тис. золотих. — На Горішнім Шлеську, в Нікішовці, вибух газів поранив кількох шахтярів. — В Амстердамі згорів промисловий павільон з вистави 1856 р. вартости 1 міліона гульденів. — У Празі підчас мячевих змагань один грач так сильно копнув воротаря Навбера, що той після скінченої гри помер. Копаний мяч, як бачимо, не є дуже безпечним спортом. — В Індіях поширюється холера, головно по селах. — У Мюнхені вибухло на вулиці вантажне авто з етером; кільканацять ранених; є великі шкоди в сусідніх домах.

— **Ріжні вістки.** Військове міністерство Чехословаччини має намір завести 14-місячну військову службу. — Князь Монако видав декрет, яким вертає всі конституційні права свому населенню. — У Києві викрили в комітеті будови залізничого двірця зловживання на 200.000 карб.; головою цього комітету був якийсь Пролетарський. — Париський трибунал признав 600.000 фр. відшкодування вдові по великім князю Миколаю і 250.000 фр. бароновій Стель-Гольштайн за наслідки автової катастрофи. — Великі зимові морози знищили на Литві три четвертини садів; Литва не матиме 10—15 літ своїх овочів. — У Кошицях почнеться цього місяця процес проти ватаги циган, обвинувачених у людоїдстві; підготовка до процесу тривала 16 місяців. — Помер популярний польський письменник Артур Грушецький у 77 році; перед війною він був найбільше плодовитим польським продуцентом патріотично-сентиментальних повістей. — Англійська робітнича (лейбур) партія заповідає, що коли дійде до влади, тоді утворить окреме міністерство спорту. — У Ню Йорку всі нічні льокалі та клюби будуть відчинені до 3 год. досвітка. — Пара „зір екрану" Фербенкс і Мері Пікфорд хотять зробити голосну фільму з Шекспірівської „Приборканої гострухи".

— **На допомогу троцькістам.** Орган німецьких троцькістів „Фольксвілле" оголосив відозву, якою взиває збирати складки на допомогу арештованим троцькістам у СРСР. Відозва каже, що є там тепер 2000 троцькістів у вязницях, у дуже важких умовинах.

— **Диктатор у боротьбі з університетами.** Еспанський уряд погрожує офіціяльним комунікатом, що всі університети будуть зачинені, коли студенти повторять свої демонстрації. Не є виключене, що ця заборона ще підбадьорить студентів, щоби продовжити свої ферії на необмежений час. Прімо де Рівера заявляє зі свого боку, що Еспанія і так має за багато патентованих інтелігентів.

— **До голови через кишеню.** Турки, що мають з волі свого диктатора вивчити нову латинську азбуку ходять нерадо до шкіл на примусову науку цієї азбуки, а коли ходять, то тримаються старого способу „пасивної резистенції". На це Кемаль Паша найшов також простий спосіб: видав наказ, що хто дістане при іспиті погане свідоцтво, платитиме за нього грошеву кару.

— **Неморальний Апольон.** Литовський уряд дістав оригінальне прохання. Десять литовських жінок звернулось до нього з домаганням, щоби щось зробив з Апольоном у державнім музеї в Ковні: щоби забрав цю статую або бодай убрав її. Одночасно прийшло кільканацять анонімних листів з погрозами до мецената, який подарував цю різьбу музеєві. Литовський уряд має до вибору або замовити для Апольона фіґовий листок або показати фіґу „чеснотливим Зузаннам", які певно не бачили досі ніодного музею.

— **Через Ляманш на колесі.** Новий винахід, досі мало вживаний: водна наколісниця, звернула на себе увагу при нагоді нового спортового рекорду. Англієць Роджер Вінсент переплив на ній канал Ляманш у 5 годинах і 35 хв.

— **Чи Марс відзивається?** Англійські астрономи запримітили щось у роді сигналів з Марса. Цілий тиждень що ночі в 10. год. появляється біля планети світляний метеор, що щезає в просторі. Деякі вчені висловлюють здогад, що це сигнали марсіян. Якби це було правда, то мешканці планети може щасливішої від нашої мусять ще зждати на нашу відповідь. Для такої відповіди треба нам світляного проміня шириною на 10 кільометрів. Апаратів для витворення такого світла покищо не маємо, але створити їх не є неможливим.

— **Смерть кабаретового поета.** У Парижі помер популярний директор кабарету Фюрсі. Парижани, що бачили сотні разів у його „скрині" („Скринька (яма) Фюрсі", так називався його кабарет) не повірять нині, що він мав 62 роки. Молодеча, широко завязана краватка маляря, вічна усмішка, темперамент студента. Фюрсі почав свою карієру на Монтмартрі — у дільниці мистецької богеми. Там він слив колись як оригінальний поет в „історичній" добі кабарету „Чорний кіт", довкола якого гуртувалась ціла громада нових артистів усіх відтинків. Фюрсі сам складав свої пісоньки та куплети і сам їх виконував. Атракцією для публики був його хист імпровізувати вірші на тему подану з авдиторії і з римами киданими зі салі. Фюрсі був від літ постійним співробітником гумористичного журналу „Сурір", де давав віршовані фейлетони на політичні теми. Він помер на серце безпосередньо після свого „виступу".

— **Ворог котів.** У Римі арештували оригінального промисловця. Він ловив коти, здирав із них шкіру, а мясо продавав до ресторанів, мясних фабрик і приватним особам як телятину. Денно вбивав він від сорока до пятидесяти котів, а на своїй совісти має 40.000 мурлик. Усі, що їли котяче мясо були здорові, а зашкодило воно щойно тепер арештованому.

— **Безрадність у виборі** найвідповіднішого препарату на усунення веснянок є цілком зрозумілою супроти великої кількости захвалюваних до цієї цілі середників. Одначе численні з усіх закутин краю признання про швидке і нешкідливе ділання масти і мила проти веснянок, виробу Лешніцер заслуговують на спеціяльне підчеркнення. Склад препарату є згідно з теперішнім станом косметичного знання optimum і maximum здобутку, який дає виразні і нешкідливі результати.

— **Знамените виконання, прегарна лінія, як також приступні ціни, це прикмети обуви Дель-Ка після нинішнього оголошення.**

З судової салі.

Політичний процес проти 31 селян з Тернопільщини.

В пятницю 19. квітня ц. р. закінчено вже переслухування всіх обвинувачених. Обвинувачені заперечували поголовно свою вину і приналежність до КПЗУ. Більшість обвинувачених заявляла, що до ніякої партії не належить, а тим більше не належала до комуністичної партії. Обвинувачені селяни заявляли, що з ідеєю комунізму їх ніщо не лучить, бо вони є селянами, які дбають і стараються лише про розвій свого господарства.

Так твердив не лише обв. Дмитро Ґерій, але навіть обв. Гнат Перун, кандидат на посла з партії „Сель-Роб-Єдність" підчас минулих соймових виборів. Він признається, що належав до партії „Сель-Роб-Єдність" і навіть аґітував за листою ч. 19 у Тернопільщині перед виборами до сойму, але до КПЗУ ніколи не належав. Годі йому не вірити, тимбільше, що цей обвинувачений був до останнього часу, себто до свого арештування в травні 1928 р. секретарем польського кружка Т. Ш. Л. („Товажиство Школи Людовей") в Чистилові. Цей обвинувачений казав, що розуміє дуже добре ріжницю між партією „Сель-Роб-Єдність" і КПЗУ і тому з ідеєю комунізму як 10-ти морговий селянин не погоджується.

Обв. Павло Баворовський зізнає що справді одержав якісь відозви від „якогось пана", що за розкинення їх у селі Чистилові дав обвинуваченому 2 зол. Тих відозв обвинувачений Баворовський не читав, бо його зараз таки другого дня вранці заарештовано.

Також обв. Марія Турчин зізнає, що „якісь відозви" підкинув їй селянин Юрчак, якого поліція ще підчас слідства в Тернополі випустила на волю.

На тому перервано розправу до суботи. В суботу будуть уже зізнавати перші свідки.

Зі спортового життя.

Україна І. — Погонь І Б.

Товариські змагання між повищими дружинами відбудуться в неділю 21. ц. м. в год. 2.15 на грищу Л. К. С. „Погонь" за стрийською рогачкою перед змаганнями за мистецтво Ліги між мистцем Польщі „Вислою" і львівською „Погонею". Україна виступить до цих змагань в повному складі з Лисиком на середині нападу, в нових костюмах, вшитих в майстернях „Труду" по зразку, виготовленому для України відомим артистом-спортовцем Петром Холодним (сином). Матерію на ті костюми жертвував безкорисно відомий патріот-купець п. Йосиф Стефанович. „Штуци" (панчохи) виготовлені в українській майстерні трикотажів п. Мельник.

Тоїж самої неділі відбудуться на площі Сокола-Батька змагання за мистецтво: в 9-ій год. рано Україна III. — Чорні IV., в год. 10.30 рано: Україна II. — Чорні III.

Заклик до легкоатлетів.

Легка атлетика, королева спорту, лежить у нас облогом. Рекорди, встановлені ще перед війною нашими змагунами: Р. Купчинським, Щупаківським, Карпінським та іншими в киданні ратищем, бігах, скоках, ще донині не побиті. Цеж сором для нашого молодого покоління! Хто не йде вперед, той відступає назад. Щоб рушити ту занедбану українськими спортовцями ділянку спорту, Спорт. Т-во „Україна" запросило відомого рекордовця т. Щупаківського на провідника-тренера легко-атлетичної секції. Всі легкоатлети, бажаючі совісно вправляти під умілим проводом фахового тренера, нехай зголошуються в домівці Т-ва в Академічному Домі від 1—3 год. у тов. Верхоли, або на площі Сокола-Батька що-середи від 5—8 і що-пятниці від 6—8 веч. у провідника секції т. Щупаківського.

„Спорт в У. Г. А. на еміграції.

Відчит на цю тему, заповіджений на суботу 20. ц. м., перекладається на найблищу суботу.

Спорт. Т-во „Україна".

Потрібна і корисна книжка.

„ПЛЕКАННЯ ДІТИНИ". *Лікарський порадник для молодих матерей Д-ра Сильвестра Дрималика* і „ДУША ДІТИНИ" *Д-ра І. Свенціцького.*

Під таким заголовком появилася цими днями популярно наукова брошурка, лікарський порадник про плекання дитини, який написав дуже приступно та популярно бл. п. д-р Сильвестер Дрималик, бувший директор Народньої Лічниці у Львові, старий, досвідний лікар.

Автор розказує з незвичайною педантерією як досвідний, солідний лікар про те, як плекати дитину у першому році життя, далі пише він про всі діточі недуги, як їх пізнавати, і як їм запобігати, що в перших хвилях недуги робити і коли до хорої дитини взивати лікаря. Книжочка збогачена численними ілюстраціями. В ній говориться: про обходження з дитиною по її народженні, про кормлення дитини грудьми, відлучення від грудей, штучне кормлення, купіль, одяг і колисання дитини, про воздух і світло для неї, зубковання, плекання молочних і полових органів, щеплення віспи і подає таблицю розвитку дитини. Книжочку цю можна сміло назвати приятелем дитини і добрим дорадником молодих матерей. — Як причинок до того видання додана розвідка д-ра І. Свенціцького *про духове життя дитини* під заголовком *„Душа дітини"*. Перші частини цеї розвідки як шляхи життя, ритм життя, ритмічна послідовність розвитку дитини інтересні, але надто науково написані і до повищої популярної розвідки не надаються. Є це радше популярно науковий фейлетон. Зате інші частини як душа дітей, вплив середовища на духовий розвій дітей, розвиток мови у дітей, плач дитини, засіб вражінь і помічень, спосіб думання, жива уява дитини є цінним додатком про плекання духового розвою дитини до лікарського порадника дитини д-ра С. Дрималика. Книжочка про плекання дитини д-ра С. Дрималика, як добрий дорадник матерей і приятель дітей, заслуговує на громадне поширення в нашій суспільности.

Д-р Іван Куровець.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Корнило Монцібович, радник Митр. Конс., вислужений декан залозецький і грималівський парох Калагарівки над Збручем, помер дня 6 квітня 1929 у 82 р. життя і 55 священства. Похорони відбулися 8. ц. м. в Калагарівці. Покійник скінчив богословія у Відні, був довший час парохом Вертелки, а потім 34 роки в Калагарівці. Людина рідкої праведности й обовязковости, був тихим і скромним ціле своє життя. Старався завсіди товаришам по званню і народові помогти в кожній потребі й охотно служив народові порадою і помічю. Збудував перед самою війною церкву в Калагарівці, котрої не знищила й війна. На початку війни мав богато прикростей від австр. військ. — В. Й. П.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Субота 20-го, г. 3·30 попол. „Ксьондз Марко".

Субота 20-го, г. 7·30 веч. „Царевич".

Неділя 21-го, г. 3·30 попол. „Бродвей".

Неділя 21-го, г. 7·30 веч. „Два панове Б".

Понеділок 22-го, г. 7·30 веч. „Борис Годунов" (40 прц. знижки).

Кіна.

„Аполльо": „Поліцмайстер Тагеєв".

„Лев": „Останній приказ поручника".

„Оаза": „Моряки і бідняки" і „У домі божевільних".

„Палас": „Могила серед ледняків".

„Пан": „Пожежа сердець".

„Фатаморгана": „Жінка на тортурах".

„Химера": „Непереможний".

Програма радіо.

Неділя 21-го.

Льондон (356). 18·45 Церковна кантата Баха. 22·05 Симфонічний концерт.

Париж (1744). 18·30 Пате. 20·30 Вечірня програма.

Берлін (475,4). 20·45 Концерт військової орхестри.

Мюнхен (536,7). 18·45 Фортепяновий концерт.

Лянгенберг (462,2). 20·00 Комічна опера Моцарта.

Відень (519,9) 18·20 Камерний концерт. 0·15 „Віденська кров" Штравса.

Будапешт (545). 19·30 Опера. 22·30 Циганська музика.

Міляно (504,2). 21·00 Опера з „Ля Скаля".

Ленінград (1000). 19·00 Недільний концерт.

Москва (1442,3). 18·30 Опера.

Київ (775). 18·40 „Фавст".

Варшава (1395,1), 20·30 Концерт орхестри 23·00 Дансінг „Оаза".

Познань (336,3). 20·30 Вечірний концерт.

Катовиці (416·1) 23·00 Легка музика.

Понеділок 22-го.

Льондон (358). 20·30 Опера з Ковент Гарден „Лицар рожі" Штравса 22·30 Квінтет.

Париж (1744). 20·15 „Весілля Фігара".

Берлін (475,4). 21·30 Сучасна музика.

Мюнхен (536,7) 20·00 Черкеський концерт. 21·00 Камерний концерт.

Відень (519,9). 20·05 Концерт мадригалів.

Давентрі (482,3) 21·15 „Голяндець скиталець" Вагнера.

Будапешт (545). 17·40 Циганська музика.

Ленінград (1000). 19·00 Молода російська музика.

Харків (1680). 19·30 Фільгармонії концерт.

Київ (775) 20·00 Концерт.

Варшава (1395,1). 17·55 Легка музика. 22·00 Музика до танців.

Вильно (425,9). 20·30. Секстет.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кобзарі-Бандуристи К. Місевич і Д. Гонта виступають:
20.IV. Кам'янка Струмилова.
21.IV. Радехів.
23.IV. Львів.
Білети продає „Народна Торговля“.
1822 6—8

Український Театр під дир. І. Когутяка.
Гусятин:
Субота 20.IV. „Хмара“.
Неділя 21.IV. „Ой не ходи Грицю“.
Понеділок 22.IV. „Король життя“.
Вівторок 23.IV. „Пташник в Тиролю“.
В склад трупи входять: ПП. Грузьова, Худякова, Істоміна, Левицька, Кривецька і Грубінна. ПП. Єрофеїв, Коновів, Кулиш, Березенко, Чугай, Панасій, Шафарчук, Пришляк, Романчак, капельник Кашенець. Режісером театру Чугай. Готується до постановки „Кума Марта“.
1848 2—7

Заходом Української Християнської Студентської Організації у Львові відбудуться в Семинарській Церкві вул. Коперника 36. РЕКОЛЕКЦІЇ для Студентів і Студенток Вис. Шкіл зі слідуючим порядком: В днях 21 (неділя), 22, 23, 24 і 25 квітня Реколекційні науки, котрі виголосить о. Андрей Трух ЧСВВ. Початок все о годині 7-ій вечером. В пятницю дня 26.IV. о годині 5-ій пополудни Сповідь. В суботу 27.IV. о годині 8-ій рано Служба Божа і спільне Св. Причастіє. **Управа УХСО.** 2—2

З нагоди іменин Голови Наукового Товариства ім. Шевченка Акад. Кирила Студинського, зложили службовики Товариства на „Український фонд воєнних вдовиць і сиріт“ такі жертви в золотих: Дир. Криловський Ів. 20, Гевак Ст. 15, Паліїв В. 20, Кревецький Ів. 10, Дорошенко В. 10, урядн. Пастернак Я. 10, Чайківський Е. 5, Андрусяк М. 5, Левицька І. 5, Дудко Ф. 5, Стрілецький С. 5, Корнюк Б. 5, Гургулівна І. 5, Дмитрів Гр. 5, Парандовський В. 5, Алтинський Вяч. 5, Білобрам Ф. , Моздзеж 2, Криловський В. 5, Крижанівський 5. Разом 150 зол. — За сі жертви складає Управа Фонду горячу подяку. 1860

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ВСЛЯКІ годинникарсько-юбілерські роботи виконує найстаранніще Домбровскі-Розважевскі Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. 1366 a) 46—?

МИХАЙЛО НИКОЛИЩИН уроджений 1897 р. в Трибухівцях повіт Бучач уневажнює загублену військову книжечку виставлену через П. К. У. в Бучачі. 1847 2—3

ГОДИННИК ВАШ буде найлучше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха**. Львів пл. Марійська ч. 5. — З провінції просимо репарації присилати почтою. — Старомодні дамські годинники переробляємо на ручні. 3 6 158-?

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакция не відповідає

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка
Д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
432 **Пересвітлення Рентгеном.** 17—24

Спец. скірн. ве. ер. недуг і косметики
Д-р РОМАН ДОЛЬНИЦЬКИЙ
орд. в д. 3—6, вул. і Л. Бобл. ч. 10 партер. — Кварцева лямпа, Дітермія.
1838 2—2

Вже друкується нова книжка:
Косметичний порадник або **плекання краси**
(Як здобути і задержати красу та молодість?)
написала Осипа Заклинська на основі практики у Празі та іспиту з косметики перед лікарською комісією. — В книжці використані всі найновіші здобутки в области косметики.
1861 1—2
Богато ілюстрацій.

Купуйте на СВЯТА
Вудженини й Мяса
ріжного рода по дешевих цінах в одинокій Українській фірмі
Теодора Пявки
у Львові, Руська, 16, тел. 59—74. Замовлення з провінції полагоджується відворотною почтою.
1855 1—2

На Свята!

Всі купують: скло, порцеляну, тарілки та всяку іншу посуду і столове накриття лише в одинокій фірмі:
ОЛЕКСАНДЕР ОНИСЬКО
Львів, Галицька 20
885 4—?

Хто має??
пропуклину й її занедбує є
злочинцем
супроти себе самого й своєї
жени та дітей
Радимо тому всім, що терплять на пропуклину, удатися зараз до світової фірми М. Франдзіха Львів, Городецька 36, де при помочі нововинайдених бандажів усувається пропуклину зовсім і то без болю та операції. Свідчать про це одержані протягом 60 рок. медалі, гоноровий докторат, ріжні дипльоми і величезна кількість подяк від Вп. Професорів, Лікарів і Достойників.
Черевні опаски проти обниження жолудка
і т. и. для жінок і мужчин можна замовити почтою.
ПРОПУКЛИНОВІ ОПАСКИ допасовується тільки особисто через що приїзд є конечний.

ПІДЛОЖА ДЛЯ КУЛЬОК і КУЛЬКИ
цілий склад перенесено з фірми „Sair“ до фірми **ШУМАН, Городецка 2 Б** Телеф. 41—47, де треба звертатися в всякими замовленнями був. ф-ми „Sair“. 1658 5—5

На Рати **ЗА ГОТІВКУ**
Дешевше ніж всюда о 40% Меблі, Дивани, Отомани, Кушанки, Складані ліжка, Сальонові гарнітури, Вклади і Подушки, Капи, Фіранки, Портієри, Накиди, Хідники, Ковдри і т. п. найдешевше поручає 1503 3-6
Е. КОРЕНБЛІТ, Львів, Браєрівська 4.



ЛІЖКО полеве задане „Патент“ з матерацом, займає як найменше місця **30 зол.** На провінцію висилаю по одержанню задатку. Фабрика **ЗАКС** Львів, вул. Личаківська ч. 132.
1781 4—6

Купує і продає
парцелі будівельні, вілли, камениці, фільварки, більші маєтки, ліси і шукає маєтки в наєм.
Бюро Д-р ЯНА ДЗЮЖИНСЬКОГО і Спілки.
1719 ЛЬВІВ, пл. Бернардинська ч. 11. 4-4

Торговельно-промислові Заведения
ЯЛОВЕЦЬ
Ска з обм. порукою
поручає на догідних условах всілякі будівельні матеріяли як: дошки, кантівки, цемент, гіпс, сухе і гашене вапно, папу, дахівки, тростини, бетонові рури власного виробу і т. п. 1757 3—3
Бюро: ЛЬВІВ, Рутовського ч. 16. Телефон 71—50.
Склади: ЛЬВІВ, Яловець ч. 2. Телефон 63—50.

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД
ЛІНОЛЕЮ і ЦЕРАТ
ЛЕОПОЛЬД ГААС
ЛЬВІВ, вул. ЛЕҐІОНІВ ч. 3. ТЕЛЕФ. 16—45
поручає на свята:
ЛІНОЛЕЙ корковий, десеневий і однобарвний
ЛІНОЛЕЙ „INLAID“ нестираючіся десені
ЦЕРАТИ на столи і креденси відпасов. і на метри
ДИВАНИ вовняні і плюшеві краєві і закордонні
ХІДНИКИ ютові, вовняні, плюшеві і кокосові
КАПИ на ліжка і столи килимові, плюш. і брокатові
НАКИДИ на отамани і тапчани остан. новости
ФІРАНКИ з тюлю, етаміни, маркізети і коронкові
ОБРУСИ полотняні зі серветками — компл. ґарнітури
Коци, Дерки, Японські Мати, Карніші
Величезний вибір. Найнижчі ціни.
1811 **50 ВЛАСНИХ ВІДДІЛІВ в краю і закордоном.** 2—3
Поручення з провінції виконується відворотно.

„Фарболь“
СТАНИСЛАВІВ, Сапіжинська ч. 11. Тел. 5—18.
Гуртівня фотоґрафічна, радіоапарати і складові части
ПЕРФУМЕРІЯ
Склад фарб, лякерів, покостів, щіток та пензлів.
:: ЗНАРЯДДЯ ГОСПОДАРСЬКІ І ХІРУРҐІЧНІ. :: 1816 1—1

БЮРО ПЕРЕСИЛОК до РОСІЇ
ВАРШАВА, вул. Сенаторська 29 (Ґалерія Люксембурґа)
Телеф. 277-42
ВИСИЛАЄМО РІЖНІ СПОЖИВЧІ АРТИКУЛИ, ПОЛАГОДЖУЄМО ПОЧТОВІ ФОРМАЛЬНОСТИ, ЦЛОВІ ІНФОРМАЦІЇ і т. п.
1856 1—4

НА ПРОДАЖ мурований дім, пів морга городу з садом, 7 убікацій в Галичі, 5 хвилин від Ринку. Ціна 2.200 долярів. Никола Павусь. 1859 1—1

:: НАЙБІЛЬША В КРАЮ ФАБРИКА ДЗВОНІВ ::



БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
В КАЛУШІ, ВУЛ. СІВЕЦЬКА ч. 18.
В ПЕРЕМИШЛІ ВУЛ. КРАСІЦЬКОГО ч. 63.
відливає на замовлення дзвони гармонійні й поодинокі, а постійно удержує на складі понад 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.
ЦІНИ ПРИСТУПНІ - СПЛАТА РАТАМИ
При важніших запитаннях просится письма до нас висилати рекомендовано.
2323 44—52

УЖИВАЙ
успішної заправи хемічної фабрики „АЗОТ“ в ЯВОРЖНІ.
ЗЕРНИК (Abawit B) суха заправа проти сніти, головні і плісни. Кошт заправлення 100 кґ. ярої пшениці зол. 3·40, ячменю і вівса зол. 6·80. Заправа 10 кґ. яринного насіння зол. 1·70.
БУРАЧАК (Betanal) знаменита суха заправа до відкажування насіння цукрових і пастевних бураків (проти хвостяковости і іншим недугам). Кошт відкажування 100 кґ. насіння зол. 23·60.
ГОРЧИК (Corbin) заправа, яка не трує, але відстрашує запахом і смаком всіляке птацтво від нищення сходячої кукурудзи і кінського зуба. Кошт заправи 100 кґ. тільки зол. 5·40.
1853 1—4
Негайна висилка почтою. — Відпродавцям рабат.
Тадей Васунг і Ска
ЛЬВІВ, вул. Хорущина ч. 18. тел. 8—33, адр. тел. Тевасунг.

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Видавничої Спілки „Діло“. Львів, Ринок ч. 10